

Vedlegg 2

Drammen, 25.11.2007

FILIAL APOTEK – ET NOTAT

Konkurransen om markedsandeler i apotekmarkedet har siden ny apoteklov i 2000-2001 gitt en rekke nye etableringer av apotek, og da særlig i sentrale deler av landet, oftest i byer og mer urbane strøk. Denne utbyggingen har kommet samtidig med at mange apotekere har pensjonert seg og har særlig for distriktsapotekene medført en stor mangel på både driftskonsesjonærer og farmasøyter.

Et utslag av dette er at mange relativt store apotek, som tidligere var selvstendige apotek, nå har fått status som filialapotek under små byapotek. Tidligere var et filialapotek som regel en mindre enhet som dro veksler på personal og administrative ressurser fra et nærliggende hovedapotek. Med dagens praktisering ligger hovedapoteket gjerne milelangt fra filialen og uten annen tilknytning enn at de på papiret har felles driftskonsesjonær. Antall farmasøyter på mange distriktsapotek er også svært lavt. Totalt fører dette til en faglig svekkelse av disse apotekene, men også til en stor arbeidsbelastning og problemer med avvikling av ferier, sykefravær etc. Denne personalmangelen har selvsagt betydning for hvilke oppgaver apotekene kan påta seg. Vi må også kunne anta at denne personalmangelen har en selvforsterkende effekt på eksisterende rekrutteringsproblemer.

Per i dag kan det for utkantdistriktene være vanskelig å se at den nye apotekloven representerer noe framskritt. Prinsippet om lik tilgang på medisiner og farmasøytiske tjenester var trolig bedre ivare tatt under den tidligere apotekloven.

Vi tror at mye kunne vært gjort ved å innskjerpe dagens lov som ikke synes å være særlig robust i forhold til dagens aktører og konkurranseforhold. En innskjerping av eierkonsesjonærs forpliktelser med hensyn til apotekenes bemanning kunne kanskje avhjelpe en del av problemet.

Vi er nylig blitt kjent med et forslag fra SLV til retningslinjer for behandling av saker om apoteks filialstatus og ønsker å knytte noen kommentarer til dette.

Vi støtter i det alt vesentlige SLVs forslag, men ønsker å fokusere på en svakhet i dagens lovverk som er lite belyst i SLVs retningslinjer.

I apotek loven §.3-4 heter det: *"Kravene i første ledd bokstav a og b gjelder ikke hvis apoteket på søknadstidspunktet er i drift som filialapotek med en godkjent apotekbestyrer. I dette tilfellet bør tillatelsen tidsbegrenses til varigheten av apotekbestyrerens arbeidsforhold."* Vår umiddelbare fortolkning av dette er at lovens intensjon her er at apotek som var i drift som filialapotek da ny apoteklov ble vedtatt skulle kunne drives videre så lenge den aktuelle bestyreren var

ansatt ved apoteket. Men slik loven er formulert åpner den også for en fortolkning der apotek som tidligere var selvstendige, men ved eierskifte oppfyller kravene i pkt a og b (dvs. er eneste apotek i kommunen) nå enkelt kan omgjøres til filialapotek for en lengre periode – dvs. så lenge den ansatte reseptaren står i stillingen (20 år?). Et betydelig antall relativt store apotek som tidligere var selvstendige har i dag fått en relativt langsiktig status som filialapotek. Dette kan i mange tilfelle være konkurransevidende, representerer en faglig svekkelse og er åpenbart et smutthull som de store aktørene kan bruke både for å ekspandere raskere og for å spare kostnader. Vi mener loven og fortolkningen av den her er alt for liberal og bidrar til å forsterke mange av de problemene en ser i distriktene.

Vi vil derfor anbefale en skjerping av loven på dette område:

Vårt forslag er at det stilles krav til eiere som innehar flere eierkonsesjoner om at det bare er adgang til å ha en begrenset andel av apotekene som filialer. Dersom dette overskrides ilegges det midlertidig forbud mot å opprette nye apotek.

Ved ytterligere spørsmål står vi gjerne til tjeneste.

For Apotek gruppen
Felix Ally